

אֲנֶרֶת פּוֹלוֹס הָרֵאשׁוֹנָה אֶל־טִימוֹתִיוֹס

1 (א) פּוֹלוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ עַל־פִּי דְבַר הָאֱלֹהִים מוֹשִׁיעֵנו וְעַל־פִּי הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ תִּקְנָתָנוּ:

2 (ב) אֶל־טִימוֹתִיוֹס בְּנֵי כְּבֹן מַחְלָצֵי מִמָּקוֹר אֱמוּנָה חֶסֶד רַחֲמִים וְשָׁלוֹם לָךְ מֵאֵת אֱלֹהִים אָבִינוּ וּמֵאֵת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ:

3 (ג) בְּלִבִּי לְמַקְדוֹנִיָּא בִקְשָׁתִיךָ לְשֹׁכֵת בְּאַפְסוֹס לְצוֹת עַל־אֲנָשִׁים אֲחֵדִים לְבִלְתִּי יוֹרוּ תוֹרָה נִכְרְיָה:

4 (ד) וְלֹא יִתְעַסְקוּ בְּדִבְרֵי אֲנָךְה וּבְתוֹלְדוֹת תִּדְרוֹת חֲשִׁבְנוֹת לְאִין־קֶץ הַנִּתְּנִים יָדִים לְהִתְנַכֵּחַ וְלֹא לְחֻזַּק בֵּית־אֱלֹהִים בְּאֱמוּנָה:

5 (ה) כִּי־תִכְלִית מִצְוֹת תּוֹרָה הִיא אֲהָבָה בְּלֹב טָהוֹר בְּרוּחַ נָכוֹן וּבְאֱמוּנָה נִקְיָה מִכָּל־סִיג:

6 (ו) אֵךְ יֵשׁ אֲשֶׁר נָטוּ מִנִּי־אֲרַח וַיִּלְכּוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל:

7 (ז) יִתְאָמְרוּ לְהִיּוֹת מוֹרִים בְּתוֹרָה וְלֹא־יְבִינּוּ אֵת אֲשֶׁר יִדְבְּרוּן וְלֹא אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר עָלָיו יַחֲלִטוּן:

8 (ח) הֵן תּוֹרָה יִדְעֵנוּ כִּי טוֹבָה הִיא אִם־יִלְךְ הָאָדָם בְּנִתִיבֶתִיךָ כְּמִשְׁפָּט:

9 (ט) וְהוּא יָבִין כִּי תוֹרָה נְתוּנָה לֹא לְאֲנָשִׁי צָדֵק כִּי אִם־לְבְנֵי בְלִיעַל מוֹרְדִים פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים עֹשֵׂי תוֹעֵבָה וּנְבָקְלָה מִכִּי אָב וְאִם אוֹ מְרַצָּחִים:

10) (י') נֹאפִים וְשֹׁכְבִים אֶת־זָכָר גִּבְיֵי נֶפֶשׁ בָּנִים כְּחֹשִׁים וְנִשְׁבָּעִים לְשֹׁקֵר וְעוֹד אֲחֵרִים כְּמוֹתֵם מְמַרִּים בְּתוֹרַת חַיִּים:

11) (יא) כָּפִי בְּשֵׁרֶת כְּבוֹד הָאֱלֹהִים בָּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר הִפְקִיד בִּידִי:

12) (יב) וְלִישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ הַמְּאֻזְרָנִי חֵיל אֲתָן תְּהִלָּה כִּי מָצָא אֶת־לִבִּי נֶאֱמָן לִפְנֵיו וַיִּקְרַב אֹתִי לְשֵׁרֶתוֹ:

13) (יג) אֲנֹכִי אֲשֶׁר מְגִדֶּה הָיִיתִי לִפְנֵים מְרִדֶּה וּמִחְבֵּל אֶדְ רַחֲמָתִי כִּי עָשִׂיתִי בְּשִׁנְיָה בְּכָל־אֲמוּנָה:

14) (יד) וַיַּגְדֵּל חֶסֶד אֲדִינִנוּ עָלַי עַד־מָאֹד וְאֲמוּנָה וְאַהֲבָה בְּיִשׁוּעַ מְשִׁיחֵנוּ:

15) (טו) אֲמַת הַדָּבָר וַיֵּאֲתָה לְכָל־אָדָם לְקַבְּלוֹ כִּי יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בָּא אֶל־הָאָרֶץ לְהוֹשִׁיעַ אֶת־הַחַטָּאִים וְאֲנֹכִי הָרֹאשׁ לָהֶם:

16) (טז) וּבַעֲבוּר זֹאת רַחֲמָתִי לְמַעַן יִגְלָה בִּי יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ רֹאשֶׁנָּה אֶת־כָּל־אָרֶךְ רוּחוֹ לְהִיּוֹת לְמוֹפֶת לְבָאִים אֲחֵרֵי אֲשֶׁר יֵאֱמִינוּ בּוֹ לַחַיִּי עוֹלָם:

17) (יז) וּלְמַלְךְ עוֹלָם שָׁכֵן עַד אֲשֶׁר עֵין לֹא תִשׁוּרְנוּ הוּא אֱלֹהִים אֶחָד וְהֶחָכֶם לְבָרֹךְ לוֹ הַגְּדִלָה וְהַתְּפָאֶרֶת מִהָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן:

18) (יח) אֶת־הַמְּצֻנָּה הַזֹּאת אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם טִימוֹתִיוֹס בְּנִי כְּאֲשֶׁר דִּבְּרִי עָלֶיךָ הַנְּבוּאוֹת מֵאֲז אֲשֶׁר עַל־פִּיהֶן וּתְלַחֵם מִלְחָמַת צֶדֶק:

19) (יט) כִּי תִחֲזֶק בְּאֲמוּנָה וּבְרוּחַ נָכוֹן וְלֹא כְּאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הֵיטָה רוּחַ אַחֶרֶת אֲתֵם וְאֲנִיתִי אֲמוּנָתֵם נִשְׁבְּרָה:

20) (כ) וימָהֵם הוּמָנוּס וְאַלְכִסְנֶדְרוֹס אֲשֶׁר הִסְנֶרְתִּים בְּיַד
הַשָּׁטָן לְמַעַן יוֹסְרוּ וְלֹא יִגְדְּפוּ עוֹד:

פרק ב

1) (א) וְזֹאת אֲנִי דֹרֵשׁ מִמָּךְ לִפְנֵי כָל־דָּבָר לְהַעֲתִיר רְנָה
וּתְפִלָּה תַחֲנֹה וְתוֹדָה בְּעַד כָּל־בְּנֵי־אָדָם:

2) (ב) בְּעַד מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר מְשַׁרְה עַל־שַׁכְמָם
לְמַעַן נַחֲיָה חַיִּי מְנוּחָה וְשְׁלוֹה בִּירְאֵת אֱלֹהִים וּבִישֻׁרֵת
לִבָּב:

3) (ג) טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה וּלְרָצוֹן בְּעֵינֵי אֱלֹהִים מוֹשִׁיעֵנּוּ:
4) (ד) אֲשֶׁר חָפֵץ יַחְפֹּץ כִּי יוֹשְׁעוּ כָל־בְּנֵי־אָדָם וְיִלְמְדוּ
לָרַעַת אֶת־אֲמָתוֹ:

5) (ה) כִּי אֱלֹהִים אֶחָד הוּא וּמְלִיץ אֶחָד בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין
אֲנָשִׁים הוּא הָאִישׁ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

6) (ו) אֲשֶׁר נָתַן אֶת־נַפְשׁוֹ כִּפָּר בְּעַד כָּל־בְּנֵי אָדָם וְעַדוֹת
זו עָלֵינוּ לְהַשְׁמִיעַ לַעֲת מִצָּא:

7) (ז) וְאֲנִי נִקְרָאתִי לְהִיּוֹת־לָהּ לְמַגִּיד וְשְׁלִיחַ וּמוֹרֶה אֲמַת
וְאֲמוֹנָה לְנוּיִם הֵן אֲמַת אֲדַבֶּרְהָ בְּמָשִׁיחַ וְלֹא שֶׁקֶר מְלִי:

8) (ח) וְלִכֵּן הִנְנִי מִבְקֵשׁ כִּי הָאֲנָשִׁים יִתְפַּלְּלוּ בְּכָל־מְקוֹם
וַיִּשְׁאוּ יְדֵיהֶם קֹדֶשׁ בְּבִלִי־כַעַשׁ וּמְדוֹן:

9) (ט) וַיִּכְמוּ כֵן גַּם־הַנָּשִׁים תִּלְבַּשְׁנָה שְׂמֵלוֹת־חֵן הָרְאִיּוֹת
לָהֶן בְּבִשֶׁת פָּנִים וּבְטוֹב טַעַם לֹא בְּחִתְלָפוֹת רֹאשָׁן וְלֹא
בְּזָהָב וּפְנִינִים וְלֹא בְּמַחְלָצוֹת יְקָרוֹת:

10 (י) כי אם-במעשים טובים כְּאִשֶּׁר נָכוֹן לנָשִׁים אִשֶּׁר
בִּירְאָת אֱלֹהִים חָפְצִין:

11 (יא) הָאִשָּׁה תִּלְמַד בְּהִשְׁקָט וְנִפְשָׁה כְּלִיל תְּכַנֵּעַ:

12 (יב) וְאִינִי נָתַן לָאִשָּׁה לְלַמֵּד וְלֹא לְהִשְׁתַּרֵּר
עַל-הָאִישׁ כִּי אִם-הִחֲרַשׁ תִּחְרִישׁ:

13 (יג) כִּי אָדָם נֹוצֵר רְאשְׁנָה וְאַחֲרֵי-כֵן חֲנוּה:

14 (יד) וְאָדָם לֹא נִפְתָּה כִּי אִם-הָאִשָּׁה כְּאִשֶּׁר שָׁמְעָה
דְּבַרִי תִמְכַּתֶּה עִבְרָה בְּרִית:

15 (טו) אֲךְ יֵשׁ-לָהּ תְּשׁוּעָה בִּבְנִים אִשֶּׁר תֵּלֵד אִם צְנוּעָה
הִיא וּבְמַעֲגָלִי אֲמוֹנָה וְאַהֲבָה וּבְדֶרֶךְ הַקָּדֵשׁ תִּיטִיב לָכֵת:

פרק ג

1 (א) הֵן דְּבַר אֱמֶת הוּא אִישׁ כִּי-יִבְקֹשׁ מִשְׁמֶרֶת רֹאשׁ
הָעֵדָה מִבְּקֹשׁ טוֹב:

2 (ב) אֲךְ רֹאשׁ הָעֵדָה תָּמִים יִהְיֶה בְּלֹא שִׁמְץ דְּבַר
בְּעַל-אִשָּׁה אַחַת שֶׁם דֶּרֶךְ נָכוֹן דְּבַר וְרְצוֹי לְבָנֵי אָדָם
דִּלְתָיו לְאַרְחַת יִפְתָּח וְאִישׁ מִשְׁכִּיל לְלַמֵּד:

3 (ג) לֹא שִׁתָּה שְׂכּוֹר וְלֹא בַּעַל מַהֲלָמוֹת כִּי אִם-עֲשָׂה
רְצוֹן זוּלָתוֹ דֶּרֶךְ שְׁלוֹם וּמֵאֵס בְּבָצַע כְּסָף:

4 (ד) וְגַם הוּא שִׁרְר בְּבֵיתוֹ וּבְנָיו נִכְנָעִים לְפָנָיו וּמוֹרָאוֹ
עֲלֵיהֶם:

5 (ה) כִּי אִם-לֹא יַדַּע אִישׁ לִהְיוֹת שִׁרְר בְּבֵיתוֹ אִיכָּה
יִכְלָל אֶת-עֲדַת אֱלֹהִים:

6 (ו) אֵף לֹא תִלְמִיד חָדֵשׁ פֶּן-יָרוּם לְבָבוֹ וְהִמְשִׁטִּין
יִרְשִׁיעֵנּוּ בַּדִּין:

(7) וְגַם־שֵׁם טוֹב נָחוּץ לוֹ מִפִּי הָעֹמְדִים מִחוּץ לְבִלְתִּי
 יְהִי לְבוֹז וּלְבִלְתִּי וּפֶל בִּפְחַ הַמִּשְׁטִין:
 (8 ח) וְכֵן הַמִּשְׁרָתִים מְכַבְּדִים יִהְיוּ לֹא דְבָרִים בָּלָב
 וּלְבֹל לֹא סְבָאִי יֵין וְלֹא נָטִים אַחֲרֵי הַבָּצַע:
 (9 ט) נִצָּרִים סוּד הָאֱמוּנָה בָּלָב טְהוֹר:
 (10 י) וְגַם־הֵם יִבְחָנוּ בְּרֹאשְׁנָה וְאִם שְׁמֵן דְּדָבָר לֹא נִמְצָא
 בָּם יִקְרְבוּ לְשָׁרֵת:
 (11 יא) וְכִמּוֹ כֵן גַּם־הַנָּשִׁים כְּבוֹדוֹת תְּהַיִּנָּה צוֹפִיּוֹת
 הַלִּיכּוֹתֵיהֶן וְנִאֲמָנוֹת בְּכָל וְלֹא שְׁטָנוֹת בְּלִשׁוֹן:
 (12 יב) וְהַמִּשְׁרָתִים בְּעָלֵי אִשָּׁה אַחַת יִהְיוּ הַמְּכַלְכְּלִים
 בְּנִיָּהֶם וּבְתִיָּהֶם כַּמִּשְׁפָּט:
 (13 יג) כִּי אֱלֹה אֲשֶׁר יִשְׁרָתוֹן כַּמִּשְׁפָּט יִקְנוּ לָהֶם מַעֲלָה
 רָמָה וַיִּתֵּר־עַז בְּאֱמוּנָה בְּיִשׁוּעַ הַמִּשְׁחִיחַ:
 (14 יד) כִּזְאוֹת כְּתִבְתִּי לָךְ בְּתוֹחֲלָתִי כִּי אֲחִישׁ לְבוֹא
 אֵלֶיךָ:
 (15 טו) וְאִם־אַחֵר מִבּוֹא תִדַּע כִּזְאוֹת אֵיךְ לְהִתְחַלֵּךְ בְּבֵית
 אֱלֹהִים הֲלֹא הִיא עֵדֶת אֵל חַי עֲמוּד הָאֱמֶת וִיסוּדָהּ:
 (16 טז) אֲמָנָם גָּדוֹל סוּד הַחֲסִידוֹת אֱלֹהִים נִגְלָה בְּבִשְׁרֵי
 וְצִדְקָתוֹ נִגְלָתָה בְּרוּחַ מְלֹאכִים רְאוּ פָנָיו וְגוֹיִם הִתְבַּשְּׁרוּ
 יְשׁוּעָתוֹ אֱמוּנָתוֹ מְלֹאָה תִּבְּל וַיַּעַל לְמָרוֹם בְּכַבּוֹד:

פרק ד

(1 א) וְהַרְוִיחַ יְגִיד דִּי־כָאֵר כִּי בְּאַחֲרִית הַיָּמִים יִתְעוּ
 אַנְשִׁים מֵאַרְחֻת אֱמוּנָה וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי רוּחֹת מְתַעֲתָעִים
 וְתוֹרַת הַשָּׂדִים:

(2) ב) על-ידי מטיפי כזב ושפתי חנפים אשר לבם קשה כנכונה בברזל להט:

(3) ג) אלה הם אשר לא יתנו לקחת אשה ומאכלי שונים ירחיקון אשר נתן אלהים לאכל בתודה לאנשי אמונה וידעי אמת:

(4) ד) כי כל אשר עשה אלהים טוב הוא ואין פגול מאומה אם-בתודה יאכל:

(5) ה) כי יתקדש באמרי-אל וברכתו:

(6) ו) אם-תשים כדברים האלה לפני האחים משרת טוב תהיה לישוע משיחנו ואמון עלי-ארחות אמונה ותורה ישרה אשר יבקה נפשך אחריה:

(7) ז) אך הרחק מאגדות סרות טעם פשיחות נשים זקנות וחנוך לנפשך בפעלות יראת אלהים:

(8) ח) כי בפעלות הגוף תשתכר מעט מזער ויראת אלהים להועיל לך בכל-אשר תפנה ושכרה אתה חיי העולם הזה וחי העולם הבא:

(9) ט) והדבר הזה אמת הוא ויאתה לכל-אדם לקבלו:

(10) י) ובעבור הדבר הזה עמלנו ויגענו יען כי-שמונו באל-חי מחסנו המושיע לכל-אדם ועל-יתר למאמינים בו:

(11) יא) ואתה תצוה כדברים האלה ותלמד אתם:

(12) יב) אל-יבז לך איש לאמר עודך נער רק היה למאמינים למופת בדבריו במעשיך באהבתך ברוח באמונתך ובכר לבך:

(13) יג) ושמרת להגות בספרים תמיד להשמיע מוסרך

וְלִקְחָהּ עַד-בְּאֵי אֵלֶיהָ:

14 (יד) אֶל-תִּרְךָ יִרְיָה מִמִּתַּת שָׁמַיִם אֲשֶׁר נָתַנָּה לָּךְ
בְּדִבֵּר נְבוּאָה כַּאֲשֶׁר סָמְכוּ הַזְקֵנִים אֶת-יְדֵיהֶם עָלֶיךָ:
15 (טו) שִׁיתָה כָּל-הַגִּיּוֹנָה וּמַעֲיִינָה בְּדַבְרִים הָאֵלֶּה
וְכָל-אָדָם יִחְזֶה בָּךְ כַּאֲשֶׁר תַּעֲלֶה מֵעֵלָה מֵעֵלָה:
16 (טז) שָׁמֹר אֶת-נִפְשְׁךָ וְאֶת-דְּבַרֵּי הַתּוֹרָה וְשְׁוִיָּת אֹתָם
לִנְגִידֶךָ תָּמִיד וְאִם כֵּן תַּעֲשֶׂה גַם-אֶת-נִפְשְׁךָ וְגַם אֶת-נַפְשׁ
שְׁמֶיךָ תוֹשִׁיעַ:

פרק ה

1 (א) אֶל-תִּנְעֹר בְּזִקְנֵי כִי אִם-כָּאֵב תִּזְהִירֵנוּ
וְאֶת-הַצְעִירִים כְּאֲחִים:
2 (ב) אֶת-הַזְקֵנֹת כְּאֻמוֹת וְאֶת-הַצְעִירֹת כְּאֻחֹת
בְּמַחְשָׁבָה כֻּלָּה זָכָה:
3 (ג) כִּבֵּד אֶת-הָאֱלֻמָּנוֹת אֲשֶׁר הִנָּה אֱלֻמָּנוֹת נִכְחוֹת:
4 (ד) וְכִי-יִהְיוּ בָנִים לְאֱלֻמָּנָה אוֹ-בָנֵי בָנִים רִאשֹׁנִים הֵם
לְלַמֹּד לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם-בֵּית מוֹלִדָּתָם וּלְהָשִׁיב גִּמּוּל
לִילְדֵיהֶם כִּי הַדָּבָר הַזֶּה טוֹב הוּא וְרָצוֹנִי לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ:
5 (ה) אָכֵן אֱלֻמָּנָה גִּלְמוּדָה נִכְחָה הִלָּא הִיא אֲשֶׁר תָּשִׂים
בְּאֵלֵהֶם מִבְּטָחָה וְתִתְפַּלֵּל תָּמִיד תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים לִילָה
יּוֹם:
6 (ו) אַךְ הִרְדַּפְתָּ חַיִּי בְּשָׂרִים מִתָּה הִיא בְּחַיִּיהָ:
7 (ז) וְאִתָּה תִּצְוֶה כְּאֵלֶּה לְבַלְתִּי יִמָּצָא בְּהֵן שְׁמִי דָּבָר:
8 (ח) וְמִי הוּא אֲשֶׁר לֹא יִכְלֹל קִרְבּוֹ וְגַם מִבְּנֵי בֵיתוֹ
יִתְעַלֵּם הוּא בִּגְד בְּאֻמוֹנָה וְרַע מִמְּכַחַשׁ בִּיהוָה:

9 (ט) לא תבוא אלמנה על-ספר הקהל בלתי מבת-ששים שנה ומעלה אשר היתה אשת איש אחד:

10 (י) ויש-לה עדות על-מעשיה הטובים כי גדלה בנים וארחים הביאה בית כי רחצה רגלי הקדושים והוציאה נפש נענה ממצוקותיה וכי רדפה כל-מעשה טוב:

11 (יא) אך אלמנות צעירות אל-תקבל כי כאשר טפש לבן ופרקו על המשיח מעל צוארון כן תחשק נפשן להבעל:

12 (יב) והנה עונן עליהן כי הפרו מבטא שפתיהן מראש:

13 (יג) והן הנזה בעצלותים תלמדנה לסב מבית לבית ולא-לבד בעצלותים כי אם-גם-לבטא הבל ולהוציא דבה ושיח אשר לא טוב:

14 (יד) ועל-כן רצוני כי תבקשנה הצעירות להנשא ללדת בנים ולשום עין על-הליכות הבית ולא לתת תאנה לשוטן לדבר שטנה עלינו:

15 (טו) כי אחרות כבר סרו אחרי השטן:

16 (טז) כי-תהינה אלמנות בבית בן-אמונה או בת-אמונה תכלכל אתהן ולא תהיין למשא על-עדת אלהים למען תשיג ידם לכלכל אלמנותיהם הנכחות:

17 (יז) תזקנים השמרים משמרתם היטב יכבדו בכבוד משנה ויתר מהם אשר עבדתם בדבר אלהים ובלקחו:

18 (יח) כי-הכתוב אמר לא-תחסם שור בדישו ועוד נאמר הפעל יש שכר לפעלתו:

19) (יט) על־זֶקֶן לֹא תִקְבֹּל שְׁטִנָּה בְּלִתי אִם־עַל־פִּי שְׁנִים
או־שְׁלֹשָׁה עָרִים:

20) (כ) וְאַלֶּה אֲשֶׁר חָטְאוּ הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֹתָם בְּפָנַי כֹּל
לְמַעַן יִשְׁמְעוּן גַּם־הֵם וַיִּירָאוּן:

21) (כא) הַעֲדֹתַי בְּךָ הַיּוֹם נֶגֶד הָאֱלֹהִים וַיִּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
וְנֶגֶד הַמַּלְאָכִים בְּחִיר־יָהּ לִשְׁמֹר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְלֹא לְהַטּוֹת מִשְׁפָּט וּבְכָל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לֹא־תִשָּׂא פָנַי גָּבֵר:
22) (כב) אַל־תִּסְמָךְ יָדְךָ עַל־אִישׁ בַּחֲפוּזוֹן וְלֹא תִתְעָרֵב
בְּעֹנֹת אֲחֵרִים וְאֶת־טְהָרַת נַפְשְׁךָ תִּשְׁמֹר:

23) (כג) אַל־תִּשְׁתָּה עוֹד מִיּוֹם כִּי אִם־קַח לְךָ מַעַט־יַיִן
שְׁקוּי לְבִטְנְךָ כִּי חָלַשׁ אֶתָּה לְרַב:

24) (כד) יֵשׁ בְּנֵי אָדָם אֲשֶׁר עֹנֹתָם גְּלוּיִם וּמִקְדִּימִים
לָבוֹא לַפְּנִיָּה לְמִשְׁפָּט וַיֵּשׂ אֲשֶׁר עֹנֹתָם מְאַחֲרִים לָבוֹא
אַחֲרֵיהֶם:

25) (כה) וְכִמוֹ כֵּן גַּם־הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים נֹדְעִים הֵם וְאַלֶּה
אֲשֶׁר לֹא־כֵן לֹא יוּכְלוּ לְהַסְתֵּר:

פרק ו

1) (א) הָעֹבְדִים הַנִּשְׂאִים עִלָּם וְתָנוּ כְּבוֹד לְאֲדֹנֵיהֶם
כָּל־אֲשֶׁר יֵאָתֶה לָּהֶם וְלֹא־יִחַלֵּל שֵׁם אֱלֹהִים וְתוֹרָתוֹ:

2) (ב) וְאַלֶּה אֲשֶׁר גַּם־אֲדֹנֵיהֶם אֲנָשֵׁי אֲמוֹנָה אַל־יִחַשְׁבוּם
לְנִקְלִים בַּעֲבוּר כִּי־אֲחִים הֵם כִּי אִם־בַּחֲפֹץ יֵתֵר יַעֲבֹדוּן
אֶת־הַחֲלָקִים טוֹב עֲבֹדָתָם בְּגִלָּל אֲמוֹנָתָם וְאַהֲבָתָם
וְלִמְדָת אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגַם־תַּצְווֹת עֲלֵיהֶם:

(3)ג) אִישׁ כִּי־יִזְרֶה דֶּרֶךְ אַחֲרֵת וְלֹא יֵשִׁית לְבֹו לְדִבְרִים הַנֶּאֱמָנִים לִישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינִנִּי וּלְדִבְרֵי מוֹסֵר בִּירְאֵת אֱלֹהִים:

(4)ד) אִישׁ יִהִיר הוּא וְאֵין תְּבוּנָה בּוֹ כִּי נְגִיעַ הוּא בְּדִבְרֵי רִיבוֹת לְהוֹכֵחַ מְלִים וּמִמְקָרָם תֵּצֵא קִנְיָה תִּגְרֶה נֶאֱצָה וְלֵב חָרָשׁ רָעָה:

(5)ה) מְלַחְמוֹת הַבָּלִים בֵּין תַּעֲי רֹוֹחַ אֲשֶׁר הָאֱמֶת בְּתוֹכָם נִעְדְּרֶת וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם בְּיָדָם לַעֲשׂוֹת מִקְנָה וְקִנְיָן סוֹר מֵאֲנָשִׁים כְּאֵלֶּה:

(6)ו) אָמֵנָם יִרְאֵת אֱלֹהִים וְלֵב שָׁמַח בְּחֻלְקוֹ קִנְיָן גָּדוֹל הוּא:

(7)ז) כִּי לֹא־הִבֵּאֵנוּ מֵאוֹמָה לְתַבֵּל אֶרְצָנוּ וַיִּדְעֵנוּ כִּי לֹא נוֹצִיא מִמֶּנָּה מֵאוֹמָה:

(8)ח) עַל־כֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לְלַבֵּשׁ נִשְׁמָחָה בְּחֻלְקָנוּ:

(9)ט) וְהַמְבַקְשִׁים לְהַעֲשִׂיר יִלְכְּדוּ בְּמַסּוֹת וּבְמוֹקְשִׁים וּבִרְבַּ תַּאֲנוֹת כָּסֶל וּמִשְׁחָת וּבְאַחֲרִיתָם יִרְדּוּ לְבָאֵר שַׁחַת וְאַבְדּוֹן:

(10)י) כִּי שָׂרֵשׁ כָּל־רָע אֶהְבֵּת כָּסֶף אֲשֶׁר חָמְדוּ בְּנֵי־אָדָם וַתַּעֲוּ מִדֶּרֶךְ אֱמוּנָתָם וַיִּכְאִיבוּ נַפְשָׁם בְּמַכְאִבִּים רַבִּים:

(11)יא) וְאַתָּה אִישׁ אֱלֹהִים בְּרַח־לָךְ מֵאֵלֶּה כִּי אִם־צָדֵק תִּדְרֹךְ יִרְאֵת אֱלֹהִים אֱמוּנָה אֶהְבֵּה עֲצָר־רוּחַ וַעֲנֶנָּה:

(12)יב) הַלֶּחֶם מְלַחְמַת צָדֵק לְאֱמוּנָתָנוּ וְהַחֲזֹק בְּנַחֲלַת חַיֵּי עוֹלָם אֲשֶׁר נִוְעַדְתָּ לָּהּ וְאֲשֶׁר עֲדוֹת טוֹבָה עָנִיתָ לְעֵינֵי עֲדִים רַבִּים:

13 (יג) הַנְּנִי פֶקֶד עָלֶיךָ הַיּוֹם נֶגֶד הָאֱלֹהִים הַמִּתְחִיה
 כָּל וְנֶגֶד יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר עָנָה הָעֲדוּת הַטּוֹבָה לְעֵינֵי
 פְּנִטְיוֹס פִּילָטוֹס:

14 (יד) כִּי־תִשְׁמַר אֶת־הַמִּצְוָה הַזֹּאת בְּרָח וּתְמוּמָה
 עַד־יוֹם הַתְּנָלוֹת יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדַגִּינוּ:

15 (טו) אֲשֶׁר בָּעֵתוֹ יֵרָאֵנוּ הַמַּבְרָךְ הַמַּשְׁלֵל הַיִּחִיד מֶלֶךְ
 הַמַּלְכִּים וְאֲדַנִּי הָאֲדֹנִים:

16 (טז) אֲשֶׁר עִמּוֹ לְבַדּוֹ מְקוֹר חַיִּים שָׁכֵן אֹרֶךְ אֲשֶׁר אֵין
 לְנִשְׁת אֱלֹוֵי לֹא רָאָה אֹתוֹ אָדָם וְלֹא יַעֲצֹר־כַּח לְרֹאשׁוֹתוֹ
 אֲשֶׁר לוֹ הַכְּבוֹד וְהַגְּבוּרָה לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן:

17 (יז) צֹו עַל־עֲשִׁירֵי הָעוֹלָם הַזֶּה לְבַלְתִּי יָרוּם לְבָבָם
 וְלֹא־יִבְטָחוּ בַּעֲשָׂר אֲשֶׁר כְּנָפִים לוֹ כִּי אִם־בְּאֱלֹהִים הַנֹּתֵן
 לָנוּ דֵי וְהוֹתֵר לְשַׁבֵּעַ:

18 (יח) אֲךָ יַעֲשׂוּ אֶת־הַטּוֹב וְיַעֲשִׂירוּ בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים
 לְתֵת וּלְחַלֵּק לְאֲשֶׁר אֵין נִכּוֹן לוֹ:

19 (יט) וְלֹאֲצֹר לָהֶם אוֹצָר לִיסוֹד טוֹב לְעֵתִיד לְרִשְׁת
 אֶת־חַיֵּי הָאֱמֶת:

20 (כ) אֲנָא טִימוֹתִיוֹס שָׁמַר אֶת־הַפְּקָדוֹן אֲשֶׁר הִפְקֹד
 אֹתָךְ וְהִרְחַק נַפְשְׁךָ מִשִּׁיחוֹת חוֹלִין רָעוֹת רוּחַ
 וּמִן־הַבְּקָרָת אֲשֶׁר יִכְנוּ בַּשָּׁפַת שֶׁקֶר בָּשֵׁם נְתִיבוֹת
 הַחֲכָמָה:

21 (כא) וְאֲשֶׁר מִן־הַהֲלָכִים בָּהֵן תָּעוּ מֵאַרְחֵ אֱמוּנָתָם
 הַחֹסֵד יְהִי עִמָּךְ אָמֵן:

סלקינסון של החדשה הברית
**The New Testament in Modern Hebrew, translated
by Salkinson and Ginsberg**

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

2025-05-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 26 Jul 2025 from source files
dated 7 May 2025
dd85659f-d199-5ca4-b885-26e063d3b63a